

Arrest

nr. 191 793 van 8 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Irakese staatsburger van Arabische origine. U bent een soennitische moslim geboren te Mosul. Op 8 mei 2008 huwde u met K.(…), N.(…). Jullie hebben twee dochters en een zoon, respectievelijk geboren in 2009, 2010 en 2011.

U verklaarde dat u in 2001 in Mosul gearresteerd werd door leden van de Baath partij wegens het illegaal verhandelen van Iraanse producten in strijd met de toenmalige regelgeving. Uw auto's en goederen werden in beslag genomen en u werd vastgehouden in een gevangenis in het centrum van

Mosul, waar u ook geslagen en uitgescholden werd. Na drie maanden werd u vrijgelaten, mits het afleggen van een schriftelijke belofte. Nadien hebt u niets meer gehoord over deze arrestatie.

Van 2002 tot 2004 hebt u in Amman, Jordanië gewoond om er te werken als afwasser in een feestzaal. Wegens de moeilijke leefomstandigheden en uit heimwee naar Irak keerde u terug naar Mosul.

Van 2005 tot 2006 werkte u als verkoper in een supermarkt op de Amerikaanse luchtmachtbasis te Ghuzlanya, Mosul. Uw neef Jamal Al Soumayday hielp u aan dit werk. In juni of juli 2006 werd u benaderd door drie gewapende en gemaskerde mannen die u aanspoorden bij hen in de auto te komen zitten. U weigerde en kon veilig ontkomen. U meldde de gebeurtenis niet aan uw Amerikaanse werkgever of de politie, maar wel aan uw neef Jamal. Deze had u gewaarschuwd dat werken voor de Amerikanen risico's met zich meebracht. Na een zelfmoordaanslag in een restaurant op de luchtmachtbasis werden alle werknemers van de supermarkt uit veiligheidsoverwegingen definitief weggestuurd. Enkele maanden nadien werden drie van uw toenmalige collega's, Almar, Mohammed en Khaled, één voor één vermoord. In 2007 werd ook uw neef Jamal ontvoerd en onthoofd teruggevonden. U bent zelf niet meer benaderd of bedreigd geweest.

In 2012 werd u gedurende drie dagen gearresteerd in Mosul nadat uw schoonvader klacht tegen u had ingediend. De aanleiding van de klacht was een ruzie die u had met uw vrouw en uw schoonbroer.

Doorheen de jaren hebt u allerlei beroepen uitgeoefend zoals taxichauffeur, werk in de transportsector met een kleine vrachtauto die u had gekocht, werk als kledingverkoper, en werk in een restaurant. U verplaatste zich hierbij vaak tussen Mosul, waar uw gezin woonde, en Erbil, waar u werkte. U bezocht uw familie in Mosul telkens voor ongeveer twee dagen. U vernieuwde uw verblijfskaart voor Erbil telkens bij binnenkomst in de regio. De kaart die u kreeg was geldig gedurende twee weken en diende officieel voor toerismedoelinden. Bij gebrek aan een geldige verblijfskaart moest u vaak veranderen van werk. In de periode vóór 2013 werkte u in de bouw in Erbil. Daar leerde u mensen kennen die u aan uw volgende werk hielpen bij een meubelfabriek. Vanaf 2013 hebt u ongeveer gedurende 2,5 jaar gewerkt in deze meubelfabriek.

Op 31 mei 2014, tien dagen voor de komst van IS, besloot u Mosul definitief te verlaten en zich in Erbil te vestigen. Uw vrouw weigerde mee te gaan omdat zij haar ouders niet wou achterlaten. Ze bleef samen met de kinderen in Mosul wonen. Momenteel woont uw gezin in een huis dat officieel door u gehuurd wordt, in de wijk Darkazliyah, straat Zuhur. Haar broer woont bij hen in en betaalt het huurgeld.

Na twee weken in Erbil verbleven te hebben besloot u toch uw kans te wagen in Bagdad. Van half juni 2014 tot ongeveer eind juli 2014 werkte u in een restaurant in Bagdad, genaamd "Abu Elmar". Wegens een verbale discussie tussen soennieten en sjiieten vertrok u weer naar Erbil, waar u uw werk in de meubelfabriek verderzette. U overnachtte daar op uw werkplaats. Indien mensen van de veiligheidsdienst van Erbil langskwamen, kocht uw baas deze om zodat u kon blijven werken.

In oktober 2014 ontvluchtten ook uw moeder en broer Mosul en vestigden zij zich in Erbil. Uw broer woont momenteel in bij uw moeder, ze leven van haar pensioen. Uw broer kan zijn beroep als advocaat niet uitoefenen in Erbil omdat hij de Koerdische taal niet spreekt.

Begin juni 2015 heeft u iemand omgekocht om voor u een verblijfskaart voor Erbil te regelen, met als doel hiermee een paspoort aan te vragen. Deze verblijfskaart moest om de drie maanden vernieuwd worden door een stempel te halen.

U vertrok op 7 februari 2016 met het vliegtuig naar Istanbul. Vervolgens reisde u naar Griekenland, waar u vijf maanden verbleef. Daar werd u een laissez-passer toegekend waarmee u op 7 juli 2016 het vliegtuig nam naar België. Diezelfde dag diende u uw asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart afgeleverd op 20 mei 2009 te Mosul, uw originele paspoort afgeleverd op 2 november 2015 te Erbil, en een kleurenkopie van uw rantsoenkaart afgeleverd op 1 november 2013 te Ninewa.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-Generaal blijkt dat u Irak hebt verlaten wegens de situatie van onveiligheid in Mosul. In tweede instantie haalde u ook vrees voor vervolging wegens uw werk voor de Amerikanen aan. Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Het Commissariaat-Generaal betwist niet dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Mosul. U legde immers verklaringen af waaruit uw algemene kennis van de stad duidelijk blijkt. (CGVS, pp.16-18). U hebt echter niet aannemelijk gemaakt dat u tot 31 mei 2014 in Mosul bent blijven wonen, en dat uw vrouw en kinderen er nu nog steeds verblijven. Dit blijkt uit uw zeer gebrekkige kennis over de situatie in Mosul rond de periode 2014 tot nu, zoals hieronder uiteengezet, die in schril contrast staat met uw gedemonstreerde algemene kennis over de stad. Hieruit leidt het Commissariaat-Generaal af dat u Mosul reeds lang vóór 2014 definitief verlaten had, samen met uw gezin. Gezien uw jarenlange nauwe band met Erbil en het feit dat u Erbil als laatste verblijfplaats voor uw vertrek aanduidde (CGVS, p.4), neemt het Commissariaat-Generaal aan dat u zich reeds enkele jaren samen met uw gezin in Erbil gevestigd hebt. Bijgevolg moet uw vrees voor vervolging beoordeeld worden ten aanzien van Erbil, sinds lange tijd uw laatste verblijfplaats voor uw vertrek uit Irak. In dit verband is het overigens tekenend dat u bij DVZ verklaarde dat u Mosul reeds in 2006 verliet en tien jaar lang in Erbil woonde om geld in te zamelen voor uw vlucht uit het land.

Uw gebrekkige kennis van recente gebeurtenissen in Mosul (met name rond 2014 tot nu) en uw totale desinteresse in de leefomstandigheden van uw gezin indien zij zich nog in Mosul zouden bevinden, blijken uit de volgende verklaringen:

Ten eerste verklaarde u dat u zich geen bomaanslagen op winkels of markten in Mosul kan herinneren, en dat u geen weet hebt van luchtaanvallen (CGVS, p.20). Ook van uw vrouw zou u daar niets over gehoord hebben, omdat u het haar niet gevraagd hebt (CGVS, p.20). Nochtans had u tot 2,5 maanden geleden nog contact met uw vrouw (CGVS, p.7). U gaf tevens de volgende verklaring voor uw onwetendheid: "Als ik er zelf niet naar vraag kom ik het ook niet te weten. Ik heb daar persoonlijk niets mee te maken of dat gebeurt of niet." (CGVS,p.19). Indien uw gezin zich werkelijk in Mosul bevindt, blijkt uit deze boude stellingen een totale desinteresse in hun leefsituatie en de risico's die zij doorstonden bij de verovering door IS, het bewind van IS en de huidige geïnternationaliseerde strijd om Mosul. Niettemin blijkt uit de foto's van uw kinderen die u frequent op uw facebookprofiel plaatst, dat u welzeker met hen begaan bent.

Ten tweede gaf u, bij aandringen of u ook maar enig bewijs kon leveren dat uw familie nog in Mosul woont, alleen algemene informatie over gebrek aan elektriciteit en water, en de klederdracht voor vrouwen onder IS (CGVS, pp.30-31). Deze informatie is echter algemeen geweten en levert onvoldoende bewijs voor de bewering dat uw gezin onder IS bewind leeft.

Ten derde stelde u dat u "in de tijden van Iyad Allawi" voor de laatste keer in Mosul gestemd had (CGVS, p.19). U kon zich niet herinneren wanneer dit was, noch hoe lang geleden dat was. Ter verklaring gaf u aan dat u een hekel hebt aan politici en dus politiek niet volgt (CGVS, p.19). Nochtans heeft u tot de 6de graad middelbaar gestudeerd en kan van u toch verwacht worden dat u zich zulke zaken beter kan herinneren, en dat u verkiezingen waar u zelf voor gestemd hebt op zijn minst ongeveer kan situeren in de tijd.

Ten vierde haalde u aan dat u had gehoord dat er protesten waren bij een plein, waarbij betogers gearresteerd waren. Wederom kon u zich niet herinneren wanneer dit was, maar situeerde u het in de tijd aan de hand van gebeurtenissen bij Hawija, Anbar en Tikrit (CGVS, p.19). Uit algemene informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan dit dossier (COI focus Irak: de geografische situering van het ISIL-offensief van juni 2014, dd. 24 juni 2014) blijkt dat deze steden in 2014 ingenomen werden door IS. Indien u werkelijk doelde op deze veroveringen, leidt het Commissariaat-Generaal af dat de protesten die u aanhaalde samenvielen met het jaar van uw beweerde definitieve vertrek uit Mosul en het achterlaten van uw gezin. Het had aldus voor u niet moeilijk mogen zijn om deze protesten met zekerheid te situeren in de tijd. Niettemin kon u enkel een vaag antwoord geven.

Ten vijfde vermeldde u een aanslag op een oude gevangenis in Mosul (CGVS, p.20). Bij vraag naar details gaf u enkel veralgemeende informatie over explosieven langs de weg. Ook verklaarde u dat u er niet veel over wist aangezien zulke zaken plotseling gebeuren en de meeste mensen thuis blijven omdat ze vrezen voor hun eigen leven (CGVS, p.20). Indien uw vrouw en kinderen zich werkelijk nog in de stad bevinden waar zulke aanslagen gebeuren, dan blijkt uit deze stelling wederom duidelijk een gebrek aan interesse in hun leefomgeving. Deze verklaring voor uw gebrekkige kennis is dan ook niet afdoende.

Ten zesde vermeldde u de bestorming van het provinciegebouw in Mosul. U gaf daarbij spontaan aan niet te weten in welk jaar zich dit voordeed (CGVS, p.20). Bij aftoetsen of dit voorval zich lang of kort voor uw vertrek voordeed, antwoordde u dat het "misschien korter dan twee jaar voor uw vertrek" was (CGVS, p.21). Ook deze stelling is ondermaats om te bewijzen dat uw woonplaats rond 2014 nog in Mosul was.

Tot slot verklaarde u dat het u niet echt aanging wat er in 2014 gebeurde in Mosul aangezien u gevlucht bent omdat "alles daar slecht was" (CGVS, p.19). Hieruit blijkt dat de escalatie van de veiligheidssituatie in Mosul niet perse de aanleiding van uw vlucht was, en vormt dit een bijkomende indicatie voor het feit dat u de stad mogelijk veel eerder al definitief verlaten had.

Ter verklaring voor uw algemene gebrek aan kennis stelde u dat u bijna altijd in Erbil was voor uw werk, en dat u slechts telkens voor twee dagen naar Mosul terugkeerde (CGVS, p.21). Echter, zelfs indien u slechts sporadisch voor twee dagen terugkeerde, is uw kennis ondermaats. Uw gebrek aan kennis wordt nog frappanter bij uw bewering dat uw vrouw en kinderen zich nog in de stad zouden bevinden, en dat u tot 2,5 maanden geleden contact met hen had. Zoals hierboven gesteld blijkt hieruit een totale desinteresse in hun leefsituatie en veiligheid, wat uw bewering over hun verblijfplaats ongeloofwaardig maakt.

Bovendien legde u verwarde verklaringen af omtrent de huidige verblijfplaats van uw vrouw die de geloofwaardigheid van uw bewering dat zij in Mosul zou wonen, mede aantasten. U stelde immers initieel dat uw vrouw in uw huis in Mosul, wijk Darkazliyah was blijven wonen (CGVS, pp.8 en 14). Later vertelde u spontaan dat uw vrouw momenteel bij haar broer en diens echtgenote woont, die haar financieel ondersteunen (CGVS, p.31). Toen u meer uitleg gevraagd werd, verklaarde u dan weer dat haar broer bij haar is ingetrokken. Zij zouden samen in het huis wonen dat op uw naam geregistreerd staat, maar het huurgeld wordt betaald door haar broer. Van diens echtgenote maakte u geen melding meer (CGVS, p.31). Deze verwarring doet vermoeden dat u een verspreking omtrent haar werkelijke verblijfplaats probeerde recht te zetten.

Ook blijkt uit een ongerijmdheid binnen uw verklaringen dat uw vrouw en kinderen wel degelijk in Erbil wonen. Zo stelde u enerzijds dat jullie 2,5 maanden geleden voor de laatste keer contact hadden, dus begin september 2016. Dit gebeurde toen uw vrouw op visite was bij uw broer (CGVS, p.7). Anderzijds verklaarde u dat uw broer Rahed, die in Mosul woonde, overleden was aan leukemie toen u op de grensovergang tussen Griekenland en Macedonië was (CGVS, p.9), begin juli 2016 (zie gegevens DVZ). Rahed was aldus reeds overleden op het moment dat u via hem contact zou hebben gehad met uw vrouw. U verklaarde niets te weten over uw broer Rafet die in Bagdad woont (CGVS, p.10), waaruit noodzakelijkerwijze besloten moet worden dat u doelde op uw broer Kaed die momenteel in Erbil woont én er ook geboren is (zie gegevens DVZ). Hieruit volgt het besluit dat uw gezin zich wel degelijk in Erbil bevindt, en niet in Mosul.

Aangezien uit het bovenstaande blijkt dat u reeds jaren uit Mosul vertrokken was en u zich met uw gezin in Erbil gevestigd had, moet uw vrees dan ook worden beoordeeld ten aanzien van de provincie Erbil in de Koerdische Autonome Regio. Om onderstaande redenen is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u geen vrees voor vervolging heeft ten aanzien van de regio Erbil.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u een zeker sociaal netwerk in Erbil heeft, aangezien u er op veertienjarige leeftijd enige tijd met uw vader hebt gewoond (CGVS, p.14); aangezien ook uw moeder en uw broer er sinds oktober 2014 verblijven (CGVS, pp.8, 9 en 28); en aangezien u contacten had op uw werk in de bouw in Erbil, die u in 2013 aan een nieuwe job hielpen (CGVS, p.16). Bovendien gaf u aan dat uw moeder een pensioen ontvangt in Erbil, waaruit besloten kan worden dat zij er wel degelijk geregistreerd is en er legaal verblijft (CGVS, p.28).

U verklaarde in Erbil gediscrimineerd te worden en vele verschillende beroepen uitgeoefend te hebben wegens gebrek aan een geldige verblijfskaart (CGVS, p.15). Niettemin verklaarde u dat u vijf maanden voor het aanvragen van uw paspoort ook een verblijfskaart voor lange termijn had verkregen, weliswaar via omkoping (CGVS, p.21). Deze kaart moest om de drie maanden vernieuwd worden door het halen van een stempel (CGVS, pp.21-22). Ook het door u neergelegde paspoort werd op 2 november 2015 afgeleverd te Erbil. Hieruit blijkt dat u wel degelijk in staat was de nodige documenten te verkrijgen in Erbil.

Wat betreft uw financiële draagkracht in Erbil kan het volgende opgemerkt worden: het feit dat u reeds jarenlang koos om in Erbil te werken in plaats van in Mosul, toont op zichzelf aan dat u uw financiële kansen dan ook hoger inschatte in Erbil dan in de stad waar u was opgegroeid. Hoewel u aangaf over onvoldoende financiële middelen te beschikken om uw gezin in Erbil te onderhouden (CGVS, pp.28-29), verklaarde u uw vliegticket naar Turkije en uw reis naar België zelf betaald te hebben (CGVS, p.24 en gegevens van DVZ). Hieruit blijkt dat u wel degelijk enige financiële draagkracht had. Bovendien stelde u financiële hulp te krijgen van de familie van uw vrouw, die uw gezin in Irak mee ondersteunt (CGVS, pp.30-31).

Deze opmerkingen, samengenomen met bovenvermelde uiteenzetting dat zowel u als uw gezin Mosul reeds vóór 2014 verlaten hebben, tonen aan dat uw vrees voor vervolging in Mosul ongegrond is, evenals een mogelijke vrees voor vervolging in Erbil. Daarenboven stelde u uitdrukkelijk zich veilig te voelen in Erbil (CGVS, p.28).

In tweede instantie riep u ook vrees voor vervolging wegens uw indirecte werk voor de Amerikanen in. Uit uw verklaringen blijkt echter dat deze vrees niet meer actueel is. U bent immers gedurende tien jaar niet meer benaderd of bedreigd geweest naar aanleiding van dit werk. De gebeurtenissen van 2005 en 2006 op uw werk in Mosul vormden dan ook geen aanleiding voor uw vertrek uit uw land in 2016, hetgeen duidelijk blijkt uit het feit dat u de gebeurtenissen voor het Commissariaat-Generaal oorspronkelijk niet aanhaalde als vluchtmotief, hoewel u de feiten wel uitgebreid uiteenzette bij DVZ. Toen u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-Generaal gevraagd werd uw asielmotieven uiteen te zetten, wist u zelf spontaan niets te vertellen. U vroeg dan ook zelf om bevestigd te worden (CGVS, p.25). Pas bij bevraging gaf u aan nog steeds vervolging te vrezen, hoewel u zich wel veilig voelt in Erbil (CGVS, p.28). Sindsdien bent u niet meer benaderd in Erbil waar u, zoals hierboven uiteengezet, reeds lange tijd verbleef. Deze elementen tonen aan dat uw vrees voor vervolging wegens uw indirecte tewerkstelling voor de Amerikanen niet meer actueel is.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

In casu betwist het Commissariaat-Generaal niet dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Mosul, noch dat u daar geboren en getogen bent. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen vormen evenwel niet noodzakelijk de actuele regio van herkomst. Het is evenwel de streek van actuele en feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade onderzocht zal worden. Dienaangaande heeft u verklaard dat u Mosul verlaten heeft tien dagen voordat

IS in juni 2014 het offensief inzette in Centraal-Irak, waar echter omwille van de redenen die hierboven werden opgesomd geen geloof aan kan worden gehecht. Uit uw verklaringen blijkt dat u tot aan uw vertrek uit Irak in Erbil verbleven heeft en dat u zich er op een zodanige wijze feitelijk gevestigd heeft dat deze regio bestempeld kan worden als uw actuele en feitelijke regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2015-2016 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben evenwel slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in KAR-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KAR-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Deze zeldzame terreurdaden, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan.

en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten -namelijk uw originele identiteitskaart afgeleverd op 20 mei 2009 te Mosul, en uw originele paspoort afgeleverd op 2 november 2015 te Erbil- tonen enkel uw nationaliteit en identiteit aan, gegevens die op zich niet betwist worden door het Commissariaat-Generaal. Wat betreft de door u neergelegde rantsoenkaart, afgeleverd op 1 november 2013 te Ninevah, dient te worden opgemerkt dat het om een kleurenkopie gaat die makkelijk vatbaar is voor manipulatie. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude, dd. 8 maart 2016), dat in Irak corruptie wijdverspreid is en dat allerlei documenten al dan niet tegen betaling kunnen worden verkregen. Dit maakt dat de bewijswaarde van de door u voorgelegde rantsoenkaart ernstig gerelativeerd dient te worden. Samengenomen met de bovenvermelde tegenstrijdigheden en vaagheden binnen uw verklaringen, en met de beschikbare informatie over documentenfraude, kan deze rantsoenkaart niet beschouwd worden als een doorslaggevend bewijsstuk voor uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat een enig middel blijkt te zijn beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van “*de materiële motiveringsverplichting*”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “*de zorgvuldigheidsverplichting*”, en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen

hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-Generaal blijkt dat u Irak hebt verlaten wegens de situatie van onveiligheid in Mosul. In tweede instantie haalde u ook vrees voor vervolging wegens uw werk voor de Amerikanen aan. Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Het Commissariaat-Generaal betwist niet dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Mosul. U legde immers verklaringen af waaruit uw algemene kennis van de stad duidelijk blijkt. (CGVS, pp.16-18). U hebt echter niet aannemelijk gemaakt dat u tot 31 mei 2014 in Mosul bent blijven wonen, en dat uw vrouw en kinderen er nu nog steeds verblijven. Dit blijkt uit uw zeer gebrekkige kennis over de situatie in Mosul rond de periode 2014 tot nu, zoals hieronder uiteengezet, die in schril contrast staat met uw gedemonstreerde algemene kennis over de stad. Hieruit leidt het Commissariaat-Generaal af dat u Mosul reeds lang vóór 2014 definitief verlaten had, samen met uw gezin. Gezien uw jarenlange nauwe band met Erbil en het feit dat u Erbil als laatste verblijfplaats voor uw vertrek aanduidde (CGVS, p.4), neemt het Commissariaat-Generaal aan dat u zich reeds enkele jaren samen met uw gezin in Erbil gevestigd hebt. Bijgevolg moet uw vrees voor vervolging beoordeeld worden ten aanzien van Erbil, sinds lange tijd uw laatste verblijfplaats voor uw vertrek uit Irak. In dit verband is het overigens tekenend dat u bij DVZ verklaarde dat u Mosul reeds in 2006 verliet en tien jaar lang in Erbil woonde om geld in te zamelen voor uw vlucht uit het land.

Uw gebrekkige kennis van recente gebeurtenissen in Mosul (met name rond 2014 tot nu) en uw totale desinteresse in de leefomstandigheden van uw gezin indien zij zich nog in Mosul zouden bevinden, blijken uit de volgende verklaringen:

Ten eerste verklaarde u dat u zich geen bomaanslagen op winkels of markten in Mosul kan herinneren, en dat u geen weet hebt van luchtaanvallen (CGVS, p.20). Ook van uw vrouw zou u daar niets over gehoord hebben, omdat u het haar niet gevraagd hebt (CGVS, p.20). Nochtans had u tot 2,5 maanden geleden nog contact met uw vrouw (CGVS, p.7). U gaf tevens de volgende verklaring voor uw onwetendheid: “Als ik er zelf niet naar vraag kom ik het ook niet te weten. Ik heb daar persoonlijk niets mee te maken of dat gebeurt of niet.” (CGVS, p.19). Indien uw gezin zich werkelijk in Mosul bevindt, blijkt uit deze boude stellingen een totale desinteresse in hun leefsituatie en de risico's die zij doorstonden bij de verovering door IS, het bewind van IS en de huidige geïnternationaliseerde strijd om Mosul. Niettemin blijkt uit de foto's van uw kinderen die u (...) op uw facebookprofiel plaatst, dat u welzeker met hen begaan bent.

Ten tweede gaf u, bij aandringen of u ook maar enig bewijs kon leveren dat uw familie nog in Mosul woont, alleen algemene informatie over gebrek aan elektriciteit en water, en de klederdracht voor vrouwen onder IS (CGVS, pp.30-31). Deze informatie is echter algemeen geweten en levert onvoldoende bewijs voor de bewering dat uw gezin onder IS bewind leeft.

Ten derde stelde u dat u “in de tijden van Iyad Allawi” voor de laatste keer in Mosul gestemd had (CGVS, p.[18]). U kon zich niet herinneren wanneer dit was, noch hoe lang geleden dat was. Ter verklaring gaf u aan dat u een hekel hebt aan politici en dus politiek niet volgt (CGVS, p.19). Nochtans heeft u tot de 6de graad middelbaar gestudeerd en kan van u toch verwacht worden dat u zich zulke zaken beter kan herinneren, en dat u verkiezingen waar u zelf voor gestemd hebt op zijn minst ongeveer kan situeren in de tijd.

Ten vierde haalde u aan dat u had gehoord dat er protesten waren bij een plein, waarbij betogers gearresteerd waren. Wederom kon u zich niet herinneren wanneer dit was, maar situeerde u het in de

tijd aan de hand van gebeurtenissen bij Hawija, Anbar en Tikrit (CGVS, p.19). Uit algemene informatie waarover het Commissariaat- Generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan dit dossier (COI focus Irak: de geografische situering van het ISIL-offensief van juni 2014, dd. 24 juni 2014) blijkt dat deze steden in 2014 ingenomen werden door IS. Indien u werkelijk doelde op deze veroveringen, leidt het Commissariaat-Generaal af dat de protesten die u aanhaalde samenvielen met het jaar van uw beweerde definitieve vertrek uit Mosul en het achterlaten van uw gezin. Het had aldus voor u niet moeilijk mogen zijn om deze protesten met zekerheid te situeren in de tijd. Niettemin kon u enkel een vaag antwoord geven.

Ten vijfde vermeldde u een aanslag op een oude gevangenis in Mosul (CGVS, p.20). Bij vraag naar details gaf u enkel veralgemeende informatie over explosieven langs de weg. Ook verklaarde u dat u er niet veel over wist aangezien zulke zaken plotseling gebeuren en de meeste mensen thuis blijven omdat ze vrezen voor hun eigen leven (CGVS, p.20). Indien uw vrouw en kinderen zich werkelijk nog in de stad bevinden waar zulke aanslagen gebeuren, dan blijkt uit deze stelling wederom duidelijk een gebrek aan interesse in hun leefomgeving. Deze verklaring voor uw gebrekkige kennis is dan ook niet afdoende.

Ten zesde vermeldde u de bestorming van het provinciegebouw in Mosul. U gaf daarbij spontaan aan niet te weten in welk jaar zich dit voordeed (CGVS, p.20). Bij aftoetsen of dit voorval zich lang of kort voor uw vertrek voordeed, antwoordde u dat het "misschien korter dan twee jaar voor uw vertrek" was (CGVS, p.21). Ook deze stelling is ondermaats om te bewijzen dat uw woonplaats rond 2014 nog in Mosul was.

Tot slot verklaarde u dat het u niet echt aanging wat er in 2014 gebeurde in Mosul aangezien u gevlucht bent omdat "alles daar slecht was" (CGVS, p.19). Hieruit blijkt dat de escalatie van de veiligheidssituatie in Mosul niet perse de aanleiding van uw vlucht was, en vormt dit een bijkomende indicatie voor het feit dat u de stad mogelijk veel eerder al definitief verlaten had.

Ter verklaring voor uw algemene gebrek aan kennis stelde u dat u bijna altijd in Erbil was voor uw werk, en dat u slechts telkens voor twee dagen naar Mosul terugkeerde (CGVS, p.21). Echter, zelfs indien u slechts sporadisch voor twee dagen terugkeerde, is uw kennis ondermaats. Uw gebrek aan kennis wordt nog frappanter bij uw bewering dat uw vrouw en kinderen zich nog in de stad zouden bevinden, en dat u tot 2,5 maanden geleden contact met hen had. Zoals hierboven gesteld blijkt hieruit een totale desinteresse in hun leefsituatie en veiligheid, wat uw bewering over hun verblijfplaats ongeloofwaardig maakt.

Bovendien legde u verwarde verklaringen af omtrent de huidige verblijfplaats van uw vrouw die de geloofwaardigheid van uw bewering dat zij in Mosul zou wonen, mede aantasten. U stelde immers initieel dat uw vrouw in uw huis in Mosul, wijk Darkazliyah was blijven wonen (CGVS, pp.[7] en 14). Later vertelde u spontaan dat uw vrouw momenteel bij haar broer en diens echtgenote woont, die haar financieel ondersteunen (CGVS, p.31). Toen u meer uitleg gevraagd werd, verklaarde u dan weer dat haar broer bij haar is ingetrokken. Zij zouden samen in het huis wonen dat op uw naam geregistreerd staat, maar het huurgeld wordt betaald door haar broer. Van diens echtgenote maakte u geen melding meer (CGVS, p.31). Deze verwarring doet vermoeden dat u een verspreking omtrent haar werkelijke verblijfplaats probeerde recht te zetten.

Ook blijkt uit een ongerijmdheid binnen uw verklaringen dat uw vrouw en kinderen wel degelijk in Erbil wonen. Zo stelde u enerzijds dat jullie 2,5 maanden geleden voor de laatste keer contact hadden, dus begin september 2016. Dit gebeurde toen uw vrouw op visite was bij uw broer (CGVS, p.7). Anderzijds verklaarde u dat uw broer Rahed, die in Mosul woonde, overleden was aan leukemie toen u op de grensovergang tussen Griekenland en Macedonië was (CGVS, p.9), begin juli 2016 (zie gegevens DVZ). Rahed was aldus reeds overleden op het moment dat u via hem contact zou hebben gehad met uw vrouw. U verklaarde niets te weten over uw broer Rafet die in Bagdad woont (CGVS, p.10), waaruit noodzakelijkerwijze besloten moet worden dat u doelde op uw broer Kaed die momenteel in Erbil woont én er ook geboren is (zie gegevens DVZ). Hieruit volgt het besluit dat uw gezin zich wel degelijk in Erbil bevindt, en niet in Mosul.

Aangezien uit het bovenstaande blijkt dat u reeds jaren uit Mosul vertrokken was en u zich met uw gezin in Erbil gevestigd had, moet uw vrees dan ook worden beoordeeld ten aanzien van de provincie Erbil in de Koerdische Autonome Regio. Om onderstaande redenen is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u geen vrees voor vervolging heeft ten aanzien van de regio Erbil.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u een zeker sociaal netwerk in Erbil heeft, aangezien u er op veertienjarige leeftijd enige tijd met uw vader hebt gewoond (CGVS, p.14); aangezien ook uw moeder en uw broer er sinds oktober 2014 verblijven (CGVS, pp.8, 9 en 28); en aangezien u contacten had op uw werk in de bouw in Erbil, die u in 2013 aan een nieuwe job hielpen (CGVS, p.16). Bovendien gaf u aan dat uw moeder een pensioen ontvangt in Erbil, waaruit besloten kan worden dat zij er wel degelijk geregistreerd is en er legaal verblijft (CGVS, p.28).

U verklaarde in Erbil gediscrimineerd te worden en vele verschillende beroepen uitgeoefend te hebben wegens gebrek aan een geldige verblijfskaart (CGVS, p.15). Niettemin verklaarde u dat u vijf maanden voor het aanvragen van uw paspoort ook een verblijfskaart voor lange termijn had verkregen, weliswaar via omkoping (CGVS, p.21). Deze kaart moest om de drie maanden vernieuwd worden door het halen van een stempel (CGVS, pp.21-22). Ook het door u neergelegde paspoort werd op 2 november 2015 afgeleverd te Erbil. Hieruit blijkt dat u wel degelijk in staat was de nodige documenten te verkrijgen in Erbil.

Wat betreft uw financiële draagkracht in Erbil kan het volgende opgemerkt worden: het feit dat u reeds jarenlang koos om in Erbil te werken in plaats van in Mosul, toont op zichzelf aan dat u uw financiële kansen dan ook hoger inschatte in Erbil dan in de stad waar u was opgegroeid. Hoewel u aangaf over onvoldoende financiële middelen te beschikken om uw gezin in Erbil te onderhouden (CGVS, pp.28-29), verklaarde u uw vliegticket naar Turkije en uw reis naar België zelf betaald te hebben (CGVS, p.24 en gegevens van DVZ). Hieruit blijkt dat u wel degelijk enige financiële draagkracht had. Bovendien stelde u financiële hulp te krijgen van de familie van uw vrouw, die uw gezin in Irak mee ondersteunt (CGVS, pp.30-31).

Deze opmerkingen, samengenomen met bovenvermelde uiteenzetting dat zowel u als uw gezin Mosul reeds vóór 2014 verlaten hebben, tonen aan dat uw vrees voor vervolging in Mosul ongegrond is, evenals een mogelijke vrees voor vervolging in Erbil. Daarenboven stelde u uitdrukkelijk zich veilig te voelen in Erbil (CGVS, p.28).

In tweede instantie riep u ook vrees voor vervolging wegens uw indirecte werk voor de Amerikanen in. Uit uw verklaringen blijkt echter dat deze vrees niet meer actueel is. U bent immers gedurende tien jaar niet meer benaderd of bedreigd geweest naar aanleiding van dit werk. De gebeurtenissen van 2005 en 2006 op uw werk in Mosul vormden dan ook geen aanleiding voor uw vertrek uit uw land in 2016, hetgeen duidelijk blijkt uit het feit dat u de gebeurtenissen voor het Commissariaat-Generaal oorspronkelijk niet aanhaalde als vluchtmotief, hoewel u de feiten wel uitgebreid uiteenzette bij DVZ. Toen u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-Generaal gevraagd werd uw asielmotieven uiteen te zetten, wist u zelf spontaan niets te vertellen. U vroeg dan ook zelf om bevestigd te worden (CGVS, p.25). Pas bij bevraging gaf u aan nog steeds vervolging te vrezen, hoewel u zich wel veilig voelt in Erbil (CGVS, p.28). Sindsdien bent u niet meer benaderd in Erbil waar u, zoals hierboven uiteengezet, reeds lange tijd verbleef. Deze elementen tonen aan dat uw vrees voor vervolging wegens uw indirecte tewerkstelling voor de Amerikanen niet meer actueel is.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

(...)

De door u neergelegde documenten -namelijk uw originele identiteitskaart afgeleverd op 20 mei 2009 te Mosul, en uw originele paspoort afgeleverd op 2 november 2015 te Erbil- tonen enkel uw nationaliteit en identiteit aan, gegevens die op zich niet betwist worden door het Commissariaat-Generaal. Wat betreft de door u neergelegde rantsoenkaart, afgeleverd op 1 november 2013 te Ninevah, dient te worden opgemerkt dat het om een kleurenkopie gaat die makkelijk vatbaar is voor manipulatie. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude, dd. 8 maart 2016), dat in Irak corruptie wijdverspreid is en dat allerlei documenten al dan niet tegen betaling kunnen worden verkregen. Dit maakt dat de bewijswaarde van de door u voorgelegde rantsoenkaart ernstig gerelativeerd dient te worden. Samengenomen met de bovenvermelde tegenstrijdigheden en vaagheden binnen uw verklaringen, en met de beschikbare informatie over documentenfraude, kan deze rantsoenkaart niet beschouwd worden als een doorslaggevend bewijsstuk voor uw asielrelaas.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker stelt te volharden in zijn verklaringen dat hij tot 31 mei 2014 in de Iraakse stad Mosoel heeft verbleven en dat zijn gezin daar nog steeds verblijft. Hij meent dat de vastgestelde vaagheden in zijn verklaringen slechts betrekking hebben op contextuele zaken. Hij voert verder aan dat zijn gebrekkige kennis aangaande de recente gebeurtenissen in Mosoel te wijten is aan het minimale contact dat hij zou hebben gehad met zijn echtgenote. Verzoeker betoogt dat er door de komst van IS niet langer internet beschikbaar was in Mosoel. Zijn vrouw zou er wel tweemaal in geslaagd zijn om naar het grensgebied 'Shalalat' te gaan waar af en toe een internetsignaal aanwezig is. Verzoeker voegt hieraan toe dat hij de mogelijkheid niet had om diepgaande gesprekken te voeren over de situatie en gebeurtenissen in Mosoel en dat hij zich enkel bekommerde om de (mentale) gezondheid van zijn vrouw en kinderen.

De Raad wijst verzoeker er vooreerst op dat de gedane vaststellingen met betrekking tot verzoekers gebrekkige kennis van recente gebeurtenissen in Mosoel en zijn klaarblijkelijke gebrek aan interesse in de leefsituatie en veiligheid van zijn gezin en met betrekking tot zijn verklaringen aangaande de huidige verblijfplaats van zijn vrouw van fundamenteel belang zijn voor de inschatting van zijn vrees voor vervolging en nood aan subsidiaire bescherming. Aangezien op basis van deze vaststellingen niet kan worden aangenomen dat verzoeker tot 31 mei 2014 in Mosoel zou hebben verbleven en zijn vrouw en kinderen daar tot op vandaag zouden wonen en in tegendeel blijkt dat verzoeker en zijn gezin reeds jaren geleden uit Mosul zijn vertrokken en zich in Erbil gevestigd hebben, dient verzoekers vrees voor vervolging en het eventuele risico op ernstige schade dat hij meent te lopen worden beoordeeld ten aanzien van de provincie Erbil.

Het gegeven dat verzoeker slechts minimaal contact met zijn vrouw heeft gehad kan niet op afdoende wijze verklaren waarom verzoeker geen gedetailleerdere verklaringen kan afleggen over de leefomstandigheden en -situatie van zijn gezinsleden onder het bewind van IS en zo slecht op de hoogte blijkt van de laatste ontwikkelingen in Mosoel. Van iemand die bekommerd is om het lot van zijn gezinsleden aanwezig in Mosoel kan toch verwacht worden dat hij zich ook via andere kanalen zou proberen te informeren over de recente gebeurtenissen in de stad, zoals televisie, internet of eventuele contacten in Irak. Het houdt bovendien geen steek dat verzoeker zich enkel zou bekommeren om de mentale gezondheid van zijn gezinsleden en hun fysieke welbevinden en dagelijkse leefwereld niet aan bod zou zijn gekomen in de gesprekken die hij met zijn vrouw heeft gehad.

Waar verzoeker stelt dat hij Mosoel verlaten heeft omdat zijn collega's en neef J. er werden vermoord, stelt de Raad vast dat verzoeker verwijst naar de problemen die verzoeker in 2006 omwille van zijn indirecte tewerkstelling voor de Amerikanen zou hebben gekend en de onmiddellijke nasleep hiervan. Aangezien verzoeker geen melding maakte van aan deze problemen gerelateerde incidenten die zich later nog zouden hebben voorgedaan en hij volgens zijn verklaringen pas in mei 2014 Mosoel verliet, kunnen zij logischerwijze niet de aanleiding hebben gevormd voor verzoekers vertrek uit de stad. Verzoeker verklaarde overigens tijdens zijn gehoor dat hij Mosoel heeft verlaten omdat "*alles (...) daar slecht (was)*", wat bezwaarlijk kan geïnterpreteerd worden als een verwijzing naar de lotgevallen van zijn collega's en neef (stuk 6, gehoorverslag, p. 19).

In zoverre verzoeker contradicties tussen zijn verklaringen wijt aan "*de dialectbarrière tussen verzoeker en de tolk*", kan hij niet worden gevolgd. Wanneer verzoeker aan het begin van zijn gehoor werd gevraagd of hij de tolk goed begreep, antwoordde hij: "*Ja, anders geef ik dat wel aan.*" (stuk 6, gehoorverslag, p. 3). Van enige problemen met de tolk heeft verzoeker tijdens zijn gehoor evenwel geen melding gemaakt. Gevraagd aan het eind van het gehoor of hij alle vragen goed begrepen had, antwoordde verzoeker eveneens bevestigend. Vervolgens gevraagd of hij de tolk goed begrepen had, antwoordde hij "*Honderd procent.*" (*ibidem*, p. 32). Dat de vastgestelde contradicties te wijten zouden zijn aan een taalbarrière is dan ook niet meer dan een loze bewering.

Waar verzoeker benadrukt dat het haast onmogelijk is om documenten te verkrijgen uit Mosoel, wijst de Raad erop dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielaanvragen ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het verzoek worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Irak een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten

dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Waar verzoeker verwijst naar de door hem aangehaalde vrees voor vervolging wegens zijn indirecte werk voor de Amerikanen, merkt de Raad op dat dienaangaande in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt gesteld:

“(…) Uit uw verklaringen blijkt echter dat deze vrees niet meer actueel is. U bent immers gedurende tien jaar niet meer benaderd of bedreigd geweest naar aanleiding van dit werk. De gebeurtenissen van 2005 en 2006 op uw werk in Mosul vormden dan ook geen aanleiding voor uw vertrek uit uw land in 2016, hetgeen duidelijk blijkt uit het feit dat u de gebeurtenissen voor het Commissariaat-Generaal oorspronkelijk niet aanhaalde als vluchtmotief, hoewel u de feiten wel uitgebreid uiteenzette bij DVZ. Toen u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-Generaal gevraagd werd uw asielmotieven uiteen te zetten, wist u zelf spontaan niets te vertellen. U vroeg dan ook zelf om bevestigd te worden (CGVS, p.25). Pas bij bevraging gaf u aan nog steeds vervolging te vrezen, hoewel u zich wel veilig voelt in Erbil (CGVS, p.28). Sindsdien bent u niet meer benaderd in Erbil waar u, zoals hierboven uiteengezet, reeds lange tijd verbleef. Deze elementen tonen aan dat uw vrees voor vervolging wegens uw indirecte tewerkstelling voor de Amerikanen niet meer actueel is. (...)”.

Verzoeker voert geen enkel concreet element aan ter staving van zijn vrees “dat zijn verleden hem steeds zal achtervolgen” en “dat zijn werk voor de Amerikanen steeds tegen hem gebruikt kan (worden) in eender welke discussie”, laat staan dat hij aannemelijk maakt actueel in Erbil een risico te lopen op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin omwille van zijn vroegere werkzaamheden in (indirecte) dienst van de Amerikanen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, de provincie Erbil, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

In casu betwist het Commissariaat-Generaal niet dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Mosul, noch dat u daar geboren en getogen bent. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen vormen evenwel niet noodzakelijk de actuele regio van herkomst. Het is evenwel de streek van actuele en feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade onderzocht zal worden. Dienaangaande heeft u verklaard dat u Mosul verlaten heeft tien dagen voordat IS in juni 2014 het offensief inzette in Centraal-Irak, waar echter omwille van de redenen die hierboven werden opgesomd geen geloof aan kan worden gehecht. Uit uw verklaringen blijkt dat u tot aan uw vertrek uit Irak in Erbil verbleven heeft en dat u zich er op een zodanige wijze feitelijk gevestigd heeft dat deze regio bestempeld kan worden als uw actuele en feitelijke regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2015-2016 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben evenwel slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in KAR-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KAR-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Deze zeldzame terreurdaden, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniyah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker meent dat ten onrechte de veiligheidssituatie in Erbil werd beoordeeld, maar doet zoals hoger is gebleken geen afbreuk aan het geheel van de vaststellingen op basis waarvan mag worden aangenomen dat hij tot aan zijn vertrek uit Irak in de provincie Erbil verbleven heeft en er zich op een zodanige wijze feitelijk gevestigd heeft dat deze regio bestempeld kan worden als zijn feitelijke regio van herkomst. Verzoeker brengt verder geen informatie bij waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse met betrekking tot de veiligheidssituatie in Erbil niet correct of actueel zou zijn.

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) voorts belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (“*UNHCR Position on Returns to Iraq*”, 16 november 2016). Dit standpunt dat gevoegd werd bij de aanvullende nota van 11 augustus 2017, dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

“Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined.”

(eigen vertaling: “Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van de individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkerwijze worden onderzocht.”)

UNHCR verzet zich blijkens het voorgaande tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier kan niet worden afgeleid dat Erbil onder één van de voormelde gebieden valt. Verzoeker brengt desbetreffend geen informatie bij.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met het oog op verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen

redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF